

Arrest

nr. 341 539 van 23 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 12 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LAURENT, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op respectievelijk 12 maart 2022 en 31 juli 2023 en verzoeken op respectievelijk 14 maart 2022 en 8 augustus 2023 om internationale bescherming. Op 18 september 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, geboren op 25/09/1975 in Jerevan. U bent gehuwd met A. I. (O.V. x.xxx.xxx) met wie u twee kinderen hebt. Vanaf 21 september 2020 was u gedurende ongeveer tien dagen in het ziekenhuis opgenomen wegens levercirrose. U kreeg er te horen dat u nog maar enkele maanden te leven had. In deze periode brak in Nagorno-Karabach het gewapend conflict uit tussen Armenië en Azerbeidzjan. Na uw ontslag uit het ziekenhuis, kwamen een medewerker van het militair commissariaat en een politiemann bij u thuis langs in het kader van de mobilisatiecampagne voor de oorlog. U moest zich de volgende dag aanmelden bij een verzamelpunt in het centrum van Jerevan. Van daaruit zou u met de bus naar het front vertrekken. Omwille van uw medische problemen was u echter fysiek niet in staat om deel te nemen aan de gewapende strijd. U wilde ook geen jongens van achttien jaar doden. Daarom vertrok u de volgende dag naar uw oom in de stad Aparan bij wie u ongeveer tien dagen onderdook. Daarna verbleef u nog ongeveer tien dagen in een hotel. In deze periode nam u contact op met een smokkelaar. U verbleef nog enige tijd bij een medewerker van de smokkelaar en vertrok vervolgens naar Polen. Van daaruit reisde u verder naar Duitsland. Omdat u er geen medische zorgen kreeg, kwam u naar België waar u op 12 maart 2022 aankwam. U diende hier op 14 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek kwamen militairen nog drie keer bij uw echtgenote langs om naar u te informeren. Uw echtgenote kwam op 31 juli 2023 eveneens naar België. Ze diende hier op 8 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw militair boekje, een kopie van uw Armeens paspoort, kopieën van de Armeense paspoorten van uw kinderen en verschillende medische attesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Uit het formulier 'Registreren verzoek internationale bescherming', dat op 14/03/2022 ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bleek dat u verschillende medische problemen had, onder meer levercirrose, hepatitis B en C, neurose, hallucinaties, misselijkheid, hoge bloeddruk, bloedingen uit uw oor en neus, moeilijk stappen en hevige pijn in de buikstreek. Uw advocaat, Meester J. P., stelde in een brief d.d. 12/08/2022 dat u ernstige medische problemen hebt, met name hepatitis. In bijlage bij deze brief werden meerdere medische attesten toegevoegd, namelijk een attest d.d. 25/09/2020 van het E. M. C. in Armenië in verband met een abdominale echografie, drie attesten van tenlasteneming van medische onkosten door het Rode Kruis aangaande een spoedopname d.d. 27/03/2022 en een chirurgische ingreep d.d. 25/07/2022 en 30/08/2022 en een attest van het 'H. de la C.' in Luik d.d. 04/04/2022 aangaande uw hospitalisatie van 27/03/2022 tot 05/04/2022. U werd op de DVZ twee keer uitgenodigd voor een onderhoud, namelijk op 20/08/2022 en op 24/10/2022. U legde echter elke keer een medisch attest voor, een attest d.d. 30/08/2022 opgesteld door Dr. M. A. en een attest d.d. 12/10/2022 opgesteld door Dr. J.-F. A. waarin telkens gesteld werd dat u zich om medische redenen niet kon verplaatsen. Het dossier werd vervolgens overgemaakt aan het Commissariaat-generaal zonder vragenlijst. U en uw echtgenote werden een eerste keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 28/11/2024. Uw advocaat, Meester J. P. loco Meester D. A., bezorgde het Commissariaat-generaal per e-mail d.d. 26/11/2024 een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A. op uw naam, dat u zich om medische redenen niet kon verplaatsen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Uw advocaat bezorgde ook op naam van uw echtgenote een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A., waarin gesteld werd dat haar aanwezigheid bij u vereist was. Uw advocaat legde in dezelfde e-mail ook uit dat u ernstige leverproblemen had waardoor u zich niet kon verplaatsen en permanent verzorging nodig had waardoor uw echtgenote u niet alleen kon laten. Per e-mail d.d. 05/12/2024 afkomstig van het advocatenkantoor van Meester D. A. werd er nogmaals op gewezen dat uw echtgenote u niet alleen kon laten en werd verzocht om uw beschermingsverzoek via een schriftelijke procedure te laten verlopen. Op 17/12/2024 werd u vervolgens door het Commissariaat-generaal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Op 16/04/2025 werd u nog een verzoek om inlichtingen opgestuurd met als doel een bijkomende en objectieve duiding bij uw medisch-psychische gezondheidstoestand te krijgen. Uw advocaat, Meester F. L., bevestigde per e-mail d.d. 09/05/2025 dat u zich omwille van medische redenen onmogelijk kon verplaatsen. U kon slechts 15 minuten rechtzitten wegens pijn aan uw rug en buik, u moest om de veertig minuten naar het toilet gaan, u was misselijk en moest soms overgeven. Er werd ook opnieuw op gewezen dat uw echtgenote bij u moest blijven om voor u te zorgen. Ter staving van uw al medische problemen werden verschillende

medische attesten voorgelegd, met name attesten opgesteld door het 'C. H. U. de Liège' d.d. 16/03/2023, d.d. 05/04/2023, d.d. 16/06/2023, d.d. 30/06/2023, d.d. 11/07/2023, d.d. 03/01/2024, d.d. 22/01/2024, d.d. 20/02/2024, d.d. 07/06/2024, d.d. 18/06/2024, d.d. 24/07/2024, d.d. 16/09/2024, d.d. 25/09/2024 en d.d. 04/04/2025, een medisch attest d.d. 23/02/2024 opgesteld door Dr. C. A. in het kader van een aanvraag 9ter, een attest d.d. 05/07/2024 opgesteld door het 'C. H. de la C.' in Luik, een attest d.d. 25/03/2025 opgesteld door Dr. A. S., een attest d.d. 04/04/2025 opgesteld door Dr. C. A., een attest van erkenning van handicap d.d. 14/04/2025 en een attest d.d. 25/04/2025 opgesteld door Dr. J. K. waarin gesteld werd dat u permanente verzorging door uw echtgenote nodig had.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 28/11/2024. Aan de oproepingsplicht is zo voldaan.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder een persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. Zoals hoger reeds werd aangehaald, werd u op 17/12/2024 door het Commissariaat-generaal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er in voorliggend geval voldoende elementen aanwezig zijn om een inhoudelijke beslissing over uw verzoek te nemen.

U verklaarde Armenië verlaten te hebben omdat u opgeroepen werd in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach. Omwille van uw medische problemen was u fysiek niet in staat om deel te nemen aan de gewapende strijd. U wilde ook geen jongens van achttien jaar doden. U vreest in geval van terugkeer naar Armenië vervolging te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van het feit dat u geen gevolg hebt gegeven aan uw oproeping in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen 1, 2, 3, 6, 7, 11, 12 en 13).

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen dat u opgeroepen werd in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach niet kunnen overtuigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie vindt in uw administratief dossier ("Thematisch Ambtsbericht over militaire dienst en mobilisatie in Armenië" 31.01.2023, p. 16) blijkt namelijk dat de Armeense autoriteiten over genoeg vrijwilligers beschikten en ze vooral reservisten wilden die recent hun legerdienst gedaan hadden. U verklaarde echter dat u nooit uw dienstplicht vervuld hebt (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 4 en 5). U was bij een eerste oproeping vrijgesteld om medische redenen. Bij een tweede oproeping had u al twee kinderen waardoor u opnieuw werd vrijgesteld. Bovendien gaf u ook aan dat u op het moment van uw oproeping voor de oorlog in Nagorno-Karabach al ernstig ziek was. In het ziekenhuis hadden de artsen u zelfs meegedeeld dat u nog twee maanden te leven had (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 1, 6). Gelet op de beschikbare informatie is het op zich dan al weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten u werkelijk opgeroepen zouden hebben om deel te nemen aan de gewapende strijd.

U beweerde weliswaar dat de huidige eerste minister van Armenië, Nikol Pashinyan, verantwoordelijk was voor uw oproeping om deel te nemen aan de oorlog in Nagorno-Karabach omdat hij op die manier wraak wilde nemen op u. U zat vroeger namelijk gedurende een bepaalde periode samen met hem in de gevangenis. In november 2010 werd Pashinyan in de gevangenis in elkaar geslagen door gemaskerde personen. Hij verdacht u ervan hierbij betrokken te zijn geweest (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 14, 15). Er kan echter op gewezen worden dat deze verklaringen weinig geloofwaardig genoemd kunnen worden. Ofschoon u verklaarde van 2009 tot 2015 in de gevangenis opgesloten te zijn, kon u dit vooreerst niet staven met enig begin van bewijs. Voorts, gezien u zelf aangaf dat Pashinyan sinds hij in april 2018 aan de macht kwam afrekende met alle personen met wie hij eerder

problemen kende, onder wie een gevangenisbewaker en andere medewerkers in de gevangenis (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vraag nr. 14), is het merkwaardig dat hij dan gewacht zou hebben tot de mobilisatie in het kader van de oorlog in Nagorno-Karabach in de herfst van 2020 om wraak te nemen op u. Bovendien is het niet aannemelijk te noemen dat u dan op 26/02/2021 nog een Armeens paspoort verkregen hebt, waarvan u een kopie voorlegde. Uw dochter verkreeg trouwens een Armeens paspoort in mei 2022, zoals blijkt uit de door u voorgelegde kopie. Uw echtgenote heeft zich blijkbaar ook nog verschillende keren tot de autoriteiten gewend, namelijk om een Armeens paspoort te verkrijgen in juni 2023 en om jullie huwelijksakte te vernieuwen in juli 2023, zoals blijkt uit de door haar voorgelegde documenten. Deze vaststellingen wijzen er toch niet op dat u of uw gezinsleden in de specifieke negatieve aandacht stonden van de autoriteiten.

Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw vertrek uit Armenië. In uw antwoord op het verzoek om inlichtingen verklaarde u namelijk dat u contact opnam met een smokkelaar die u hielp om het land te verlaten (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 8, 9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken had u in strijd hiermee echter verklaard dat u op legale wijze reisde en zelf uw reis georganiseerd hebt. U maakte geen melding van een smokkelaar (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vragen nr. 41, 42). Bijgevolg kan maar weinig geloof meer gehecht worden aan uw beweerde illegaal vertrek, zeker gezien u in februari 2021 nog een paspoort verkregen hebt, zoals hoger al op gewezen werd. Het feit dat u legaal Armenië verlaten hebt, wijst er ook op dat u niet gevisieerd werd door de autoriteiten.

Volledigheidshalve dient nog te worden vastgesteld dat u geen risico loopt door de Armeense autoriteiten te worden vervolgd omdat u niet hebt gereageerd op een militaire oproeping die op onregelmatige wijze werd uitgereikt.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie vindt in uw administratieve dossier ("Thematisch Ambtsbericht over militaire dienst en mobilisatie in Armenië" 31.01.2023) wil de procedure in Armenië dat het militair commissariaat de betrokkene persoonlijk per post of per e-mail oproept. Als de oproeping niet volgens deze procedure werd betekend, is de reservist wettelijk niet verplicht hieraan te voldoen en wordt er in dergelijke gevallen geen strafrechtelijke vervolging ingesteld.

U verklaarde dat u geen schriftelijke oproeping ontvangen hebt. Een medewerker van het militair commissariaat en een politieagent kwamen bij u thuis langs om u te zeggen dat u zich moest aanmelden bij een verzamelpunt in het centrum van Jerevan. Van daaruit zou u met de bus naar het front vertrekken (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 2, 3). Uit uw verklaringen blijkt dus duidelijk dat u niet op een reguliere manier werd opgeroepen en dat u dus geen risico op strafrechtelijke vervolging loopt omdat u niet hebt gereageerd op deze oproeping. U gaf trouwens zelf aan dat u niet op een wettelijke manier werd opgeroepen (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vraag nr. 7).

Bovendien levert u geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat u persoonlijk opnieuw zou kunnen worden opgeroepen als reservist in het Armeense leger.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat **het niet de taak is van de asielinstanties om in abstracto, op een louter hypothetische basis te beslissen**: het is aan de verzoeker om in concreto aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade, of dat hij behoort tot een groep die systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade in het licht van de beschikbare informatie over zijn land.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat er momenteel in Armenië geen uitzonderlijke situatie bestaat die een massale mobilisatie van reservisten zou rechtvaardigen, aangezien het gewapende conflict met Azerbeidzjan momenteel beperkt is tot occasionele en sporadische gevechten van geringe intensiteit op de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan. Uit de objectieve informatie bij uw administratieve dossier ("Thematisch Ambtsbericht over militaire dienst en mobilisatie in Armenië" 31.01.2023) blijkt bovendien dat een mobilisatie alleen kan plaatsvinden als Armenië in staat van oorlog verkeert. Op 24 maart 2021 heeft het Armeense parlement echter de staat van oorlog opgeheven en sindsdien heeft er geen mobilisatie meer plaatsgevonden.

Bijgevolg kan de vrees die u uit om opgeroepen te worden als reservist in het Armeense leger, niet als gegronnd worden beschouwd door het Commissariaat-generaal.

Wat betreft uw medische problemen waarvan u ter staving verschillende medische attesten voorlegde, zoals hoger reeds werd aangehaald, dient te worden vastgesteld dat deze redenen geen verband houden met de

criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met subsidiaire bescherming. In overeenstemming met artikel 76bis van de voormelde wet moet u, met het oog op de beoordeling van de medische elementen, een machtiging tot verblijf aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid van de wet van 15 december 1980, wat u ook gedaan hebt zoals uw advocaat bevestigde per e-mail d.d. 26/11/2024 en d.d. 09/05/2025.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van uw Armeens paspoort en van de Armeense paspoorten van uw kinderen bevatten louter persoonsgegevens van u en uw kinderen die hier niet direct in twijfel getrokken worden maar die uw beweerdde vervolgingsproblemen niet kunnen staven. De kopie van uw militair boekje bevat enkel gegevens betreffende uw dienstplicht, maar brengt verder ook geen informatie aan die uw beweerdde vervolgingsproblemen kan staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het Commissariaat-generaal via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-vanhet-conflict-met-azerbeidzjan-en-de-overgave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd. Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Jerevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn **angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.**

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat **de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980**, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, geboren op 03/01/1977 in Bogdanovka. U bent gehuwd met A. K. (O.V. x.xxx.xxx) met wie u twee kinderen hebt. In september 2020 was uw echtgenoot opgenomen in het ziekenhuis wegens levercirrose. Hij kreeg er te horen dat hij nog maar enkele maanden te leven had. In deze periode brak in Nagorno-Karabach het gewapend conflict uit tussen Armenië en Azerbeidzjan. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis werd uw echtgenoot door het militair commissariaat opgeroepen om deel te nemen aan de oorlog. Omwille van zijn medische problemen was hij niet in staat om dit te doen. Uw echtgenoot vluchtte uit Armenië waarna hij naar Duitsland ging. Omdat hij daar geen medische zorgen kreeg, kwam hij naar België waar hij op 12 maart 2022 aankwam. Uw echtgenoot diende hier op 14 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Na zijn vertrek kwamen militairen nog drie keer bij u langs om naar hem te informeren. U kwam op 31 juli 2023 eveneens naar België en diende hier op 8 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw Armeens paspoort, uw geboorteakte en een kopie van uw huwelijksakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

U en uw echtgenoot werden een eerste keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 28/11/2024. Uw advocaat, Meester J. P. loco Meester D. A., bezorgde het Commissariaat-generaal per e-mail d.d. 26/11/2024 een medisch attest, d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A. op naam van uw echtgenoot, dat hij zich om medische redenen niet kon verplaatsen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Uw advocaat bezorgde ook op uw naam een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A., waarin gesteld werd dat uw aanwezigheid bij uw echtgenoot vereist was. Uw advocaat legde in dezelfde e-mail ook uit dat uw echtgenoot ernstige leverproblemen had waardoor hij zich niet kon verplaatsen en permanent verzorging nodig had waardoor u hem niet alleen kon laten. Per e-mail d.d. 05/12/2024 afkomstig van het advocatenkantoor van Meester D. A. werd er nogmaals op gewezen dat u uw echtgenoot u niet alleen kon laten en werd verzocht om uw beschermingsverzoek via een schriftelijke procedure te laten verlopen. Op 17/12/2024 werd u vervolgens door het Commissariaat-generaal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Op 16/04/2025 werd uw echtgenoot nog een verzoek om inlichtingen opgestuurd met als doel een bijkomende en objectieve duiding bij zijn medisch-psychische gezondheidstoestand te krijgen. Jullie advocaat, Meester F. L., bevestigde per e-mail d.d. 09/05/2025 dat uw echtgenoot zich omwille van medische redenen onmogelijk kon verplaatsen. Hij kon slechts 15 minuten rechtzitten wegens pijn aan zijn rug en buik, hij moest om de veertig minuten naar het toilet gaan, hij was misselijk en moest soms overgeven. Er werd ook opnieuw op gewezen dat u bij uw echtgenoot moest blijven om voor hem te zorgen. Ter staving van al de medische problemen van uw echtgenoot werden meerdere medische attesten voorgelegd, met name attesten opgesteld door het ‘C. H. U. de Liège’ d.d. 16/03/2023, d.d. 05/04/2023, d.d. 16/06/2023, d.d. 30/06/2023, d.d. 11/07/2023, d.d. 03/01/2024, d.d. 22/01/2024, d.d. 20/02/2024, d.d. 07/06/2024, d.d. 18/06/2024, d.d. 24/07/2024, d.d. 16/09/2024, d.d. 25/09/2024 en d.d. 04/04/2025, een medisch attest d.d. 23/02/2024 opgesteld door Dr. C. A. in het kader van een aanvraag 9ter, een attest d.d. 05/07/2024 opgesteld door het ‘C. H. de la C.’ in Luik, een attest d.d. 25/03/2025 opgesteld door Dr. A. S., een attest d.d. 04/04/2025 opgesteld door Dr. C. A., een attest van erkenning van handicap d.d. 14/04/2025 en een attest d.d. 25/04/2025 opgesteld door Dr. J. K. waarin gesteld werd dat uw echtgenoot permanente verzorging door u nodig had.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 28/11/2024. Aan de oproepingsplicht is zo voldaan.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder een persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. Zoals hoger reeds werd aangehaald, werd u op 17/12/2024 door het Commissariaat-generaal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er in voorliggend geval voldoende elementen aanwezig zijn om een inhoudelijke beslissing over uw verzoek te nemen.

Uit de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken en uit uw antwoord op het verzoek om inlichtingen blijkt dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming volledig baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, A. K. (O.V. x.xxx.xxx). In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

[...]

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw Armeens paspoort, uw geboorteakte en de kopie van uw huwelijksakte bevatten namelijk louter persoonsgegevens die hier niet direct in twijfel getrokken worden, maar brengen verder geen informatie aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kunnen wijzigen.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel, voeren verzoekers een manifeste appreciatiefout aan en beroepen zij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Uit een lezing van het verzoekschrift kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekers eveneens de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht.

In een eerste middelonderdeel gaan verzoekers in op de vluchtelingenstatus. Enerzijds betogen zij vervolging te vrezen vanwege de gebeurtenissen die plaatsvonden tijdens verzoekers' gevangenschap tussen 2009 en 2015. Zij vervolgden dat objectieve informatie bevestigt dat Pashinyan, de premier van Armenië, werd aangevallen toen hij in de gevangenis van Kosh zat en citeren uit de door hen aangehaalde informatie. Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de gronden voor hun vrees verwerpt omdat zij niet bewijzen dat verzoeker tussen 2009 en 2015 in de gevangenis van Kosh heeft gezeten, merken verzoekers

op dat zij onvoldoende geïnformeerd werden dat dit element in twijfel werd getrokken en dat zij zijn detentie moesten bewijzen. Zij vervolgen dat zij een Armeens document konden bekomen met de data van verzoekers opsluiting en dat zij dit voor de terechtzitting zullen vertalen om dan voor te leggen en dat zij, indien nodig, nog andere informatie kunnen verstrekken over zijn zesjarige detentie. Zij besluiten dat het, gezien deze elementen, noodzakelijk was om verzoeker – zelfs al kon hij enkel schriftelijk worden ondervraagd – meer te ondervragen over zijn detentie en banden met Pashinyan. Tevens menen zij dat deze elementen voldoende zijn om aan te tonen dat verzoeker het doelwit is van Pashinyan. Zij voegen hieraan toe dat het feit dat hij wachtte tot 2020 om verzoeker te viseren niet verrassend is, aangezien het conflict in Nagorno-Karabach in september 2020 opnieuw is uitgebroken, waardoor hij druk kon uitoefenen op personen op wie hij wraak wilde nemen. Vervolgens citeren zij uit algemene informatie waaruit volgens hen blijkt dat de premier zelf ook betrokken lijkt te zijn bij corruptie. Verzoekers besluiten dat, gelet op het feit dat verzoeker in dezelfde gevangenis zat als Pashinyan, voldoende is aangetoond dat zij met reden vrezen dat verzoeker gedwongen zou worden deel te nemen aan het gewapend conflict waarin Armenië betrokken is en dus vervolging vrezen.

Anderzijds vrezen zij vervolging vanwege het risico voor verzoeker om te moeten vechten in Nagorno-Karabach. Te dezen benadrukken verzoekers dat uit het militair boekje van verzoeker blijkt dat hij als “*reservist*” wordt aangemerkt. Volgens hen was het dan ook aan de commissaris-generaal om zich te baseren op informatie inzake reservisten van boven de vijftig jaar oud. Onder verwijzing naar de COI Focus “*Armenie service militaire et affaires pénales militaires*” van 27 juni 2024 stellen verzoekers dat Armenië in 2020, vanaf de eerste dag van de gevechten op 27 september 2020, de staat van beleg afkondigde, hetgeen volgens de Armeense wetgeving een algemene mobilisatie van de troepen en de oproeping van reservisten jonger dan vijfenvijftig jaar betekent. Verzoekers benadrukken dat de verklaringen van verzoeker consistent zijn met deze informatie. Zij verduidelijken dat hij, aangezien hij op het moment van de feiten vijfenvertig jaar oud en reservist was, tot de personen behoorde die vanaf de invoering van de staat van beleg in september 2020 konden worden gemobiliseerd. Zij vervolgen dat het in die periode verboden was voor reservisten om Armenië te verlaten, wat verklaart dat verzoeker zich bij een mensensmokkelaar heeft geïnformeerd om het land te kunnen verlaten. Luidens het verzoekschrift werd het uitreisverbod echter opgeheven in december 2020, hetgeen dan weer verklaart waarom hij een paspoort kon krijgen. Verder opperen verzoekers dat voormeld rapport wijst op het chaotisch karakter van de mobilisatie, waardoor niet kan worden uitgesloten dat verzoeker mondeling is opgeroepen, zonder een officiële schriftelijke oproeping te hebben ontvangen. Tevens opperen verzoekers dat uit dit rapport blijkt dat premier Pashinyan er bijzonder op aandrong dat zoveel mogelijk mensen aan de mobilisatie zouden deelnemen. Aangezien verzoeker beweert rechtstreeks gevisieerd te worden door Pashinyan, is het volgens hen aannemelijk dat deze zijn invloed heeft aangewend om mensen naar de woning van verzoekers te sturen om hem op te roepen. Zij voegen hieraan toe dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker zich hieraan had kunnen onttrekken vanwege zijn gezondheidstoestand, aangezien dit verzoek afkomstig was van de premier. Verzoekers besluiten dat het, gelet op voormelde elementen, voldoende aannemelijk is dat verzoeker werd opgeroepen om deel te nemen aan de algemene mobilisatie in oktober 2020. Tot slot, onder verwijzing naar het ‘Thematisch Ambtsbericht’ inzake militaire dienst en mobilisatie in Armenië van 31 januari 2023, stellen verzoekers nog dat er ook geen enkele garantie is dat verzoeker bij terugkeer naar Armenië niet strafrechtelijk zal worden vervolgd.

In een tweede middelonderdeel gaan verzoekers in op de subsidiaire beschermingsstatus. Na een theoretische uiteenzetting hieromtrent, betogen verzoekers dat zij geen opmerkingen hebben over de veiligheidssituatie in Armenië, maar dat indien de situatie verslechtert de gezondheidstoestand van verzoeker (levercirrose, hepatitis B en C, neurose, hallucinaties, misselijkheid, hoge bloeddruk, bloedingen uit oor en neus, moeilijk stappen en hevige pijn in buikstreek) hem bijzonder kwetsbaar maakt in geval van geweld of gebrek aan zorg. Zij menen dat dit element noodzakelijkerwijs in aanmerking moet worden genomen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in nog meer ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- Azatutyun, “*Prosecutors To Investigate Pashinian’s Assault Claims*”, 2 maart 2011 (met weblink) (stuk 4);
- Oragark, “*Pashinyan’s €3.1 Million French Mansion: The Latest Scandal in a Pattern of Corruption and Deceit*”, 30 mei 2025 (met weblink) (stuk 5).

2.2.2. Verzoekers leggen ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd een attest ter staving van het feit dat verzoeker in Armenië in de gevangenis heeft gezeten.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet

van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekers werken niet uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geven zij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijken te geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Uit het formulier ‘Registreren verzoek internationale bescherming’, dat op 14/03/2022 ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bleek dat u verschillende medische problemen had, onder meer levercirrose, hepatitis B en C, neurose, hallucinaties, misselijkheid, hoge bloeddruk, bloedingen uit uw oor en neus, moeilijk stappen en hevige pijn in de buikstreek. Uw advocaat, Meester J. P., stelde in een brief d.d. 12/08/2022 dat u ernstige medische problemen hebt, met name hepatitis. In bijlage bij deze brief werden meerdere medische attesten toegevoegd, namelijk een attest d.d. 25/09/2020 van het E. M. C. in Armenië in

verband met een abdominale echografie, drie attesten van tenlasteneming van medische onkosten door het Rode Kruis aangaande een spoedopname d.d. 27/03/2022 en een chirurgische ingreep d.d. 25/07/2022 en 30/08/2022 en een attest van het 'H. de la C.' in Luik d.d. 04/04/2022 aangaande uw hospitalisatie van 27/03/2022 tot 05/04/2022. U werd op de DVZ twee keer uitgenodigd voor een onderhoud, namelijk op 20/08/2022 en op 24/10/2022. U legde echter elke keer een medisch attest voor, een attest d.d. 30/08/2022 opgesteld door Dr. M. A. en een attest d.d. 12/10/2022 opgesteld door Dr. J.-F. A. waarin telkens gesteld werd dat u zich om medische redenen niet kon verplaatsen. Het dossier werd vervolgens overgemaakt aan het Commissariaatgeneraal zonder vragenlijst. U en uw echtgenote werden een eerste keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 28/11/2024. Uw advocaat, Meester J. P. loco Meester D. A., bezorgde het Commissariaat-generaal per e-mail d.d. 26/11/2024 een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A. op uw naam, dat u zich om medische redenen niet kon verplaatsen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Uw advocaat bezorgde ook op naam van uw echtgenote een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A., waarin gesteld werd dat haar aanwezigheid bij u vereist was. Uw advocaat legde in dezelfde e-mail ook uit dat u ernstige leverproblemen had waardoor u zich niet kon verplaatsen en permanent verzorging nodig had waardoor uw echtgenote u niet alleen kon laten. Per e-mail d.d. 05/12/2024 afkomstig van het advocatenkantoor van Meester D. A. werd er nogmaals op gewezen dat uw echtgenote u niet alleen kon laten en werd verzocht om uw beschermingsverzoek via een schriftelijke procedure te laten verlopen. Op 17/12/2024 werd u vervolgens door het Commissariaatgeneraal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Op 16/04/2025 werd u nog een verzoek om inlichtingen opgestuurd met als doel een bijkomende en objectieve duiding bij uw medisch-psychische gezondheidstoestand te krijgen. Uw advocaat, Meester F. L., bevestigde per e-mail d.d. 09/05/2025 dat u zich omwille van medische redenen onmogelijk kon verplaatsen. U kon slechts 15 minuten rechtzitten wegens pijn aan uw rug en buik, u moest om de veertig minuten naar het toilet gaan, u was misselijk en moest soms overgeven. Er werd ook opnieuw op gewezen dat uw echtgenote bij u moest blijven om voor u te zorgen. Ter staving van uw al medische problemen werden verschillende medische attesten vorgelegd, met name attesten opgesteld door het 'C. H. U. de Liège' d.d. 16/03/2023, d.d. 05/04/2023, d.d. 16/06/2023, d.d. 30/06/2023, d.d. 11/07/2023, d.d. 03/01/2024, d.d. 22/01/2024, d.d. 20/02/2024, d.d. 07/06/2024, d.d. 18/06/2024, d.d. 24/07/2024, d.d. 16/09/2024, d.d. 25/09/2024 en d.d. 04/04/2025, een medisch attest d.d. 23/02/2024 opgesteld door Dr. C. A. in het kader van een aanvraag 9ter, een attest d.d. 05/07/2024 opgesteld door het 'C. H. de la C.' in Luik, een attest d.d. 25/03/2025 opgesteld door Dr. A. S., een attest d.d. 04/04/2025 opgesteld door Dr. C. A., een attest van erkenning van handicap d.d. 14/04/2025 en een attest d.d. 25/04/2025 opgesteld door Dr. J. K. waarin gesteld werd dat u permanente verzorging door uw echtgenote nodig had.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt op goede gronden het volgende overwogen:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

U en uw echtgenoot werden een eerste keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal op 28/11/2024. Uw advocaat, Meester J. P. loco Meester D. A., bezorgde het Commissariaat-generaal per e-mail d.d. 26/11/2024 een medisch attest, d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A. op naam van uw echtgenoot, dat hij zich om medische redenen niet kon verplaatsen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Uw advocaat bezorgde ook op uw naam een medisch attest d.d. 26/11/2024, opgesteld door Dr. M. A., waarin gesteld werd dat uw aanwezigheid bij uw echtgenoot vereist was. Uw advocaat legde in dezelfde e-mail ook uit dat uw echtgenoot ernstige leverproblemen had waardoor hij zich niet kon verplaatsen en permanent verzorging nodig had waardoor u hem niet alleen kon laten. Per e-mail d.d. 05/12/2024 afkomstig van het advocatenkantoor van Meester D. A. werd er nogmaals op gewezen dat u uw echtgenoot u niet alleen kon laten en werd verzocht om uw beschermingsverzoek via een schriftelijke procedure te laten verlopen. Op 17/12/2024 werd u vervolgens door het Commissariaatgeneraal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Op 16/04/2025 werd uw echtgenoot nog een verzoek om inlichtingen opgestuurd met als doel een bijkomende en objectieve duiding bij zijn medisch-psychische gezondheidstoestand te krijgen. Jullie advocaat, Meester F. L., bevestigde per e-mail d.d. 09/05/2025 dat uw echtgenoot zich omwille van medische redenen onmogelijk

kon verplaatsen. Hij kon slechts 15 minuten rechtzitten wegens pijn aan zijn rug en buik, hij moest om de veertig minuten naar het toilet gaan, hij was misselijk en moest soms overgeven. Er werd ook opnieuw op gewezen dat u bij uw echtgenoot moest blijven om voor hem te zorgen. Ter staving van al de medische problemen van uw echtgenoot werden meerdere medische attesten voorgelegd, met name attesten opgesteld door het 'C. H. U. de Liège' d.d. 16/03/2023, d.d. 05/04/2023, d.d. 16/06/2023, d.d. 30/06/2023, d.d. 11/07/2023, d.d. 03/01/2024, d.d. 22/01/2024, d.d. 20/02/2024, d.d. 07/06/2024, d.d. 18/06/2024, d.d. 24/07/2024, d.d. 16/09/2024, d.d. 25/09/2024 en d.d. 04/04/2025, een medisch attest d.d. 23/02/2024 opgesteld door Dr. C. A. in het kader van een aanvraag 9ter, een attest d.d. 05/07/2024 opgesteld door het 'C. H. de la C.' in Luik, een attest d.d. 25/03/2025 opgesteld door Dr. A. S., een attest d.d. 04/04/2025 opgesteld door Dr. C. A., een attest van erkenning van handicap d.d. 14/04/2025 en een attest d.d. 25/04/2025 opgesteld door Dr. J. K. waarin gesteld werd dat uw echtgenoot permanente verzorging door u nodig had.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7. Wat betreft het feit dat er in hoofde van beide verzoekers geen persoonlijk onderhoud werd georganiseerd bij het commissariaat-generaal, wordt in de bestreden beslissingen met recht het volgende geoordeeld:

"Artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 28/11/2024. Aan de oproepingsplicht is zo voldaan.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder een persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. Zoals hoger reeds werd aangehaald, werd u op 17/12/2024 door het Commissariaat-generaal per brief gevraagd om schriftelijk te antwoorden op meerdere vragen met de bedoeling een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. U gaf hier gevolg aan en deelde het Commissariaat-generaal op 17/01/2025 uw antwoorden mee. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er in voorliggend geval voldoende elementen aanwezig zijn om een inhoudelijke beslissing over uw verzoek te nemen."

Verzoekers laten ook deze overwegingen, die eveneens pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, geheel ongemoeid in hun verzoekschrift, waardoor deze onverminderd overeind blijven en de Raad zich deze toe-eigent.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Armenië, te worden vervolgd door de autoriteiten omdat verzoeker geen gevolg gaf aan zijn oproeping in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach, die hij ontving omdat hij problemen heeft met Nikol Pashinyan, de huidige premier van Armenië.

Blijkens de bestreden beslissingen kan in hoofde van verzoekers niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst (i) kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers' vrees te worden vervolgd omdat verzoeker niet inging op zijn oproeping in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach, die hij kreeg omwille van problemen met de huidige premier van Armenië. Zo (a) kunnen verzoekers verklaringen, dat hij werd opgeroepen in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach, niet overtuigen. Verder (b) zijn verzoekers verklaringen, dat hij werd opgeroepen omdat de huidige premier van Armenië met hem wil afrekenen, niet geloofwaardig. Tevens (c) loopt verzoeker geen risico strafrechtelijk te worden vervolgd door de Armeense autoriteiten omdat hij niet reageerde op zijn beweerde militaire oproeping. Tot slot (d) levert verzoeker geen tastbaar bewijs dat erop wijst dat hij persoonlijk opnieuw zou kunnen worden opgeroepen als

reservist in het Armeens leger. Daarnaast (ii) oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers medische problemen niet onder het toepassingsgebied van internationale bescherming vallen. Ten slotte (iii) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het uitdrukkelijk volharden in hun relaas en vervolgingsvrees, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

2.3.8.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.8.3. In eerste instantie treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' vrees te worden vervolgd omdat verzoeker niet inging op zijn oproeping in het kader van de mobilisatie voor de oorlog in Nagorno-Karabach, die hij kreeg omwille van problemen met Nikol Pashinyan, de huidige premier van Armenië.

2.3.8.3.1. Vooreerst kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat hij werd opgeroepen omdat de huidige premier van Armenië, zijnde Nikol Pashinyan, met hem wil afrekenen omwille van problemen in het verleden, toen zij samen in gevangenschap zaten en de premier werd aangevallen en hij verzoeker ervan verdacht hierbij betrokken te zijn geweest. De bestreden beslissingen overwegen in dit verband op goede gronden als volgt:

“U beweerde weliswaar dat de huidige eerste minister van Armenië, Nikol Pashinyan, verantwoordelijk was voor uw oproeping om deel te nemen aan de oorlog in Nagorno-Karabach omdat hij op die manier wraak wilde nemen op u. U zat vroeger namelijk gedurende een bepaalde periode samen met hem in de gevangenis. In november 2010 werd Pashinyan in de gevangenis in elkaar geslagen door gemaskerde personen. Hij verdacht u ervan hierbij betrokken te zijn geweest (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 14, 15). Er kan echter op gewezen worden dat deze verklaringen weinig geloofwaardig genoemd kunnen worden. Ofschoon u verklaarde van 2009 tot 2015 in de gevangenis opgesloten te zijn, kon u dit vooreerst niet staven met enig begin van bewijs. Voorts, gezien u zelf aangaf dat Pashinyan sinds hij in april 2018 aan de macht kwam afrekende met alle personen met wie hij eerder problemen kende, onder wie een gevangenisbewaker en andere medewerkers in de gevangenis (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vraag nr. 14), is het merkwaardig dat hij dan gewacht zou hebben tot de mobilisatie in het kader van de oorlog in Nagorno-Karabach in de herfst van 2020 om wraak te nemen op u. Bovendien is het niet aannemelijk te noemen dat u dan op 26/02/2021 nog een Armeens paspoort verkregen hebt, waarvan u een kopie voorlegde. Uw dochter verkreeg trouwens een Armeens paspoort in mei 2022, zoals blijkt uit de door u voorgelegde kopie. Uw echtgenote heeft zich blijkbaar ook nog verschillende keren tot de autoriteiten gewend, namelijk om een Armeens paspoort te verkrijgen in juni 2023 en om jullie huwelijksakte te vernieuwen in juli 2023, zoals blijkt uit de door haar voorgelegde documenten. Deze vaststellingen wijzen er toch niet op dat u of uw gezinsleden in de specifieke negatieve aandacht stonden van de autoriteiten.

Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw vertrek uit Armenië. In uw antwoord op het verzoek om inlichtingen verklaarde u namelijk dat u contact opnam met een smokkelaar die u hielp om het land te verlaten (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 8, 9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken had u in strijd hiermee echter verklaard dat u op legale wijze reisde en zelf uw reis georganiseerd hebt. U maakte geen melding van een smokkelaar (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vragen nr. 41, 42). Bijgevolg kan maar weinig geloof meer gehecht worden aan uw beweerde illegaal vertrek, zeker gezien u in februari 2021 nog een paspoort verkregen hebt, zoals hoger al op gewezen werd. Het feit dat u legaal Armenië verlaten hebt, wijst er ook op dat u niet gevisieerd werd door de autoriteiten.”

In het verzoekschrift citeren verzoekers uit internetartikelen waaruit blijkt dat Pashinyan, voordat hij premier van Armenië werd, een tijd in de gevangenis van Kosh vastzat en dat hij gedurende zijn tijd in de gevangenis werd aangevallen door gemaskerde mannen (stukken 4 en 5 bij verzoekschrift). De Raad stelt vast dat verzoeker in deze artikelen nergens persoonlijk vermeld wordt, laat staan gelinkt wordt aan deze aanval. Er wordt in deze artikelen immers met geen woord gerept over de identiteit van de gemaskerde aanvallers. Verder kan het door verzoekers bij hun ter terechtzitting neergelegde aanvullende attest inzake verzoekers gevangenschap in Armenië evenmin dienen als bewijs in dit verband. Hieruit blijkt louter dat verzoeker in

Armenië gevangen zat tussen 20 maart 2009 en 20 maart 2015, zonder dat vermeld staat in welke gevangenis hij verbleef. Dit attest toont dus niet aan dat hij in dezelfde gevangenis verbleef als Nikol Pashinyan, laat staan dat hij toen problemen met hem kende. Gelet op het voorgaande slagen verzoekers er geenszins in bewijs aan te leveren inzake verzoekers vermeende problemen met Nikol Pashinyan tijdens hun vangenschap, of minstens van het feit dat zij samen in de gevangenis zaten. Waar verzoekers in het verzoekschrift stellen dat zij niet wisten dat dit alles in vraag gesteld ging worden, zij bijkomende documenten in dit verband kunnen voorleggen en de commissaris-generaal hen hierover verder had dienen te bevragen, merkt de Raad op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Het komt aan verzoekers toe om aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben. Hoewel de administratieve procedure, omwille van de medische toestand van verzoeker, schriftelijk verliep, hadden zij de mogelijkheid schriftelijke verklaringen af te leggen en documenten neer te leggen. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoekers gaan er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet geen synoniem van 'gedeelde bewijslast' is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat het merkwaardig is dat Nikol Pashinyan zou hebben gewacht tot de mobilisatie in het kader van de oorlog in Nagorno-Karabach in de herfst van 2020 om wraak te nemen op verzoeker, terwijl verzoeker zelf verklaarde dat de premier, sinds hij in april 2018 aan de macht kwam, afrekende met alle personen met wie hij eerder problemen kende, onder wie een gevangenisbewaker en andere medewerkers van de gevangenis, betogen verzoekers dat het feit dat hij tot 2020 wachtte om verzoeker te viseren niet verrassend is, aangezien het conflict in Nagorno-Karabach in september 2020 opnieuw is uitgebroken, waardoor hij druk kon uitoefenen op personen op wie hij wraak wilde nemen. Dit betoog houdt geen steek. Indien Nikol Pashinyan reeds sinds april 2018 afrekende met alle personen met wie hij eerder problemen kende, is het weinig aannemelijk dat hij, wat betreft verzoeker, dan zou wachten tot de mobilisatie in het kader van de oorlog in Nagorno-Karabach in de herfst van 2020 om wraak te nemen.

Vervolgens opperen verzoekers in het verzoekschrift dat het bij aanvang van de mobilisatie in de herfst van 2020 verboden was voor reservisten om Armenië te verlaten, wat verklaart dat verzoeker zich bij een mensensmokkelaar heeft geïnformeerd om het land te kunnen verlaten en dat het uitreisverbod echter werd opgeheven in december 2020, hetgeen dan weer verklaart waarom hij een paspoort kon krijgen. Met dit betoog slagen verzoekers er geenszins in te verklaren waarom verzoekers, en bij uitbreiding leden van hun gezin, contact opnamen met de Armeense autoriteiten voor het bekomen van documenten. In deze verduidelijkt de Raad dat het opvallende feit, dat verzoekers' gezin zich in de jaren rond hun vertrek nog gewend hebben tot de Armeense autoriteiten voor het bekomen van bepaalde documenten, los staat van het feit dat reservisten bij de start van de mobilisatie in de herfst van 2020 het land niet mochten verlaten. Het is de bewering dat verzoeker geïnterviewd wordt door Nikol Pashinyan, de huidige premier van Armenië, en opgeroepen werd omdat hij wraak op hem wou nemen die moeilijk te verzoenen valt met de vaststelling dat het gezin zelf contact opnam met de autoriteiten waarvan hij deel uitmaakt om bepaalde documenten te bekomen. Deze vaststelling doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun bewering dat verzoeker geïnterviewd wordt door Nikol Pashinyan. Bovendien slagen verzoekers er met dit betoog evenmin in verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn vertrek uit Armenië te verschonen. Uit het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker enerzijds verklaarde contact opgenomen te hebben met een smokkelaar die hem hielp het land te verlaten en anderzijds verklaarde dat hij legaal het land verliet en deze reis zelf organiseerde. Van een proces waarbij hij eerst een smokkelaar informeerde om vervolgens, door de gewijzigde situatie, zelf legaal het land te kunnen verlaten is in geen van beide versies sprake. Gelet op het feit dat verzoeker een paspoort bekwam in februari 2021, kan de commissaris-generaal bijgetreden worden dat weinig geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd illegaal vertrek en dat het feit dat hij het land legaal zou hebben verlaten moeilijk te rijmen valt met het feit dat hij zou worden geïnterviewd door de huidige premier van Armenië.

Verder, wat betreft verzoekers' verwijzing naar informatie waaruit zou blijken dat Nikol Pashinyan betrokken is bij corruptie, merkt de Raad op dat deze informatie geen betrekking heeft op de persoonlijke situatie van verzoekers. Bovendien blijkt hieruit geenszins dat de premier met zijn vijanden probeert af te rekenen door hen naar het front in Nagorno-Karabach te sturen. Hoe dan ook is dergelijke algemene informatie geenszins afdoende om aan te tonen dat verzoekers een vrees voor vervolging koesteren ten aanzien van Armenië, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' voorgehouden problemen met de huidige premier van Armenië. De thans aangevoerde algemene informatie doet geen afbreuk aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen die betrekking hebben op verzoekers' individuele situatie en waaruit, zo weze herhaald, genoegzaam blijkt dat aan hun relaas geen geloof kan worden

gehecht. Ook het gegeven als zou verzoekers' voorgehouden relaas in een ruime zin overeenstemmen met deze informatie doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekers voor het overige niet verder komen dan het hernemen van de eerder door hen afgelegde verklaringen, hetgeen geenszins van aard is afbreuk te doen aan het voormelde.

2.3.8.3.2. Bovendien slagen verzoekers er niet in aannemelijk te maken dat verzoeker werd opgeroepen in de mobilisatie in het kader van de oorlog in Nagorno-Karabach, los van voormelde problemen.

Verzoekers kunnen gevolgd worden waar zij in het verzoekschrift stellen dat uit de algemene informatie, en in het bijzonder uit de COI Focus "*Armenie service militaire et affaires pénales militaires*" van 27 juni 2024, blijkt dat Armenië op 27 september 2020 de staat van beleg afkondigde, hetgeen volgens de Armeense wetgeving een algemene mobilisatie en oproeping van reservisten jonger dan vijfenvijftig jaar betekent. Uit het 'Thematisch Ambtsbericht' over militaire dienst en mobilisatie in Armenië van 31 januari 2023, zoals gevoegd bij het administratief dossier, blijkt echter dat de mobilisatie in de praktijk niet het karakter van een algehele mobilisatie had en dat de Armeense autoriteiten over genoeg vrijwilligers beschikten en zij vooral reservisten wilden die recent hun legerdienst hadden vervuld (p. 16). Dat premier Pashinyan erop zou hebben aangedrongen dat zoveel mogelijk mensen werden opgeroepen in het kader van deze mobilisatie kan niet als dusdanig gelezen worden in de door verzoekers geciteerde passage uit voormelde COI Focus. Hieruit blijkt louter dat hij reservisten via *Facebook* opriep om zich aan te melden bij hun militair commissariaat. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat er in de praktijk uiteindelijk genoeg vrijwilligers waren en er vooral reservisten met recente ervaring werden opgeroepen.

Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker ten tijde van de mobilisatie in de herfst van 2020 jonger dan vijfenvijftig jaar oud was. Hij verklaarde echter eveneens dat hij nooit zijn dienstplicht vervulde (administratief dossier, schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen *d.d.* 17 januari 2025, vragen 4 en 5). Verzoeker was bij een eerste oproeping vrijgesteld om medische redenen. Bij een tweede oproeping had hij al twee kinderen waardoor hij opnieuw werd vrijgesteld. Bijkomstig wijst de Raad op het feit dat verzoeker ook aangaf dat hij op het moment van zijn oproeping voor de oorlog in Nagorno-Karabach al ernstig ziek was en dat de artsen in het ziekenhuis hem zelfs hadden meegedeeld dat hij nog maar twee maanden te leven had (*ibid.*, vragen 1 en 6), hetgeen het nog minder waarschijnlijk maakt dat hij zou zijn opgeroepen. Wat betreft de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde kopie van zijn militair boekje, stelt de Raad vast dat hieruit blijkt dat hij toch als soldaat aan de slag zou zijn geweest binnen het Armeense leger en is opgenomen in de militaire reserve. Hoewel het feit dat hij zou opgenomen zijn in de reserve niet per se onverzoenbaar is met zijn verklaarde vrijstellingen, valt het feit dat in zijn militair boekje vermeld staat dat hij als soldaat aan de slag was wel geenszins te rijmen met zijn verklaarde vrijstelling. Los van het gegeven dat hierdoor kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de voorgelegde kopie van zijn militair boekje, blijkt hieruit dat hij werd ingeschreven door een militair commissariaat in 2002 en dat het boekje werd afgeleverd in maart 2003. Er was aldus geenszins sprake van recente militaire ervaring in hoofde van verzoeker ten tijde van de mobilisatie in de herfst van 2020. Dit neemt ook niet weg dat verzoeker ten tijde van de mobilisatie reeds ernstig ziek was.

Gelet op de beschikbare informatie en verzoekers persoonlijke situatie, is het aldus op zich al weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten hem werkelijk opgeroepen zouden hebben om deel te nemen aan de gewapende strijd.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat geenszins wordt getwijfeld aan verzoekers beweerde oproeping op basis van de manier waarop hij opgeroepen werd, zodat het betoog in het verzoekschrift, dat uit algemene informatie blijkt dat de mobilisatie van de herfst van 2020 chaotisch verliep en het dus niet onwaarschijnlijk is dat verzoeker geen schriftelijke oproeping kreeg, in deze niet dienstig is.

2.3.8.3.3. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker geen risico loopt problemen te kennen met de autoriteiten indien hij toch op de door hem geschetste wijze werd opgeroepen en hier niet op in ging. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband op pertinente wijze het volgende:

"Volledigheidshalve dient nog te worden vastgesteld dat u geen risico loopt door de Armeense autoriteiten te worden vervolgd omdat u niet hebt gereageerd op een militaire oproeping die op onregelmatige wijze werd uitgereikt.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie vindt in uw administratieve dossier ("Thematisch Ambtsbericht over militaire dienst en mobilisatie in Armenië" 31.01.2023) wil de procedure in Armenië dat het militair commissariaat de betrokkene persoonlijk per post of per e-mail oproept. Als de oproeping niet volgens deze procedure werd betekend, is de reservist wettelijk niet verplicht hieraan te voldoen en wordt er in dergelijke gevallen geen strafrechtelijke vervolging ingesteld.

U verklaarde dat u geen schriftelijke oproeping ontvangen hebt. Een medewerker van het militair commissariaat en een politieagent kwamen bij u thuis langs om u te zeggen dat u zich moest aanmelden bij een verzamelpunt in het centrum van Jerevan. Van daaruit zou u met de bus naar het front vertrekken (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vragen nr. 2, 3). Uit uw verklaringen blijkt dus duidelijk dat u niet op een reguliere manier werd opgeroepen en dat u dus geen risico op strafrechtelijke vervolging loopt omdat u niet hebt gereageerd op deze oproeping. U gaf trouwens zelf aan dat u niet op een wettelijke manier werd opgeroepen (zie schriftelijk antwoord op verzoek om inlichtingen d.d. 17/01/2025, vraag nr. 7).

Bovendien levert u geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat u persoonlijk opnieuw zou kunnen worden opgeroepen als reservist in het Armeense leger.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak is van de asielinstanties om in abstracto, op een louter hypothetische basis te beslissen: het is aan de verzoeker om in concreto aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade, of dat hij behoort tot een groep die systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade in het licht van de beschikbare informatie over zijn land.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat er momenteel in Armenië geen uitzonderlijke situatie bestaat die een massale mobilisatie van reservisten zou rechtvaardigen, aangezien het gewapende conflict met Azerbeidzjan momenteel beperkt is tot occasionele en sporadische gevechten van geringe intensiteit op de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan. Uit de objectieve informatie bij uw administratieve dossier ("Thematisch Ambtsbericht over militaire dienst en mobilisatie in Armenië" 31.01.2023) blijkt bovendien dat een mobilisatie alleen kan plaatsvinden als Armenië in staat van oorlog verkeert. Op 24 maart 2021 heeft het Armeense parlement echter de staat van oorlog opgeheven en sindsdien heeft er geen mobilisatie meer plaatsgevonden."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar verzoekers in het verzoekschrift een passage uit het 'Thematisch Ambtsbericht' inzake militaire dienst en mobilisatie in Armenië van 31 januari 2023 citeren inzake strafrechtelijke aansprakelijkheid in Armenië, onder meer indien men geen gehoor geeft aan een mobilisatie, citeert, merkt de Raad op dat geenszins betwist wordt dat er hiervan sprake is in Armenië. Uit diezelfde algemene informatie blijkt echter eveneens dat dit enkel het geval is wanneer men rechtsgeldig is opgeroepen, zijnde wanneer het militair commissariaat de betrokkene persoonlijk via post of e-mail oproept en niet indien dit niet het geval was (p. 16). Dit is, zoals terdege in de bestreden beslissingen wordt gesteld, *in casu* geenszins het geval.

Verder betogen verzoekers dat uit de COI Focus "*Armenie service militaire et affaires pénales militaires*" van 27 juni 2024 blijkt dat de mobilisatie van de herfst van 2020 chaotisch verliep, waardoor niet kan worden uitgesloten dat verzoeker mondeling werd opgeroepen, zonder een officiële schriftelijke oproeping. In deze benadrukt de Raad dat geenszins wordt betwist dat uit algemene informatie blijkt dat niet elke oproeping tijdens deze mobilisatie rechtsgeldig verliep en dat, zo weze herhaald, geenszins wordt besloten tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers vermeende oproeping op basis van het feit dat hij geen schriftelijke oproeping ontving. Op basis hiervan wordt, gelet op de algemene informatie, wel terecht besloten dat zijn oproeping niet rechtsgeldig was en hij dus niet strafrechtelijk vervolgd zal worden omdat hij hier geen gehoor aan gaf.

2.3.8.4. Wat betreft de medische problemen van verzoeker *an sich* - zijnde onder meer levercirrose, hepatitis B en C, neurose, hallucinaties, misselijkheid, hoge bloeddruk, bloedingen uit de neus en oren, moeite bij het stappen en hevige pijn in de buikstreek - merkt de Raad op dat dit in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ressorteert, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat de door verzoeker aangehaalde medische problemen in zijn hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de Armeense autoriteiten verzoeker op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding bij terugkeer zullen ontzeggen, laat staan dat dit hem geweigerd werd, dan wel zal worden omwille van één van de vervolgingsgronden van het Verdrag van Genève.

Volledigheidshalve wijst de Raad er, samen met de verwerende partij, nog op dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen

hij ook deed volgens het in het administratief dossier toegevoegd e-mailverkeer tussen zijn advocaat en de commissaris-generaal van 26 november 2024 en 9 mei 2025 en op grond waarvan hij, zoals toegelicht ter terechtzitting, een verblijfstitel verkreeg tot 2027.

2.3.8.5. Verzoekers voeren tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde en nog niet aan bod gekomen documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die genoegzaam en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.8.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekers maken immers op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoeken om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaken, of dat de bestreden beslissingen geen rekening zouden hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.8.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Armenië.

2.3.9.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Armenië zou hebben gekend.

2.3.9.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Opdat aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon, als burgers, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land of de regio van herkomst.

In deze moet rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest *'Elgafaji'* waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *"er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen"* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji* t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat *"hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren*

dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

In de bestreden beslissingen wordt in verband met de veiligheidssituatie in Armenië, op basis van de COI Focus “Armenië - Huidige situatie in het kader van het conflict met Azerbeidzjan en de overgave van Nagorno Karabach” van 5 december 2023, het volgende gesteld:

“Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het Commissariaat-generaal via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-vanhet-conflict-met-azerbeidzjan-en-de-overgave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd. Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Jerevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2 c).”

Verzoekers bevestigen in hun verzoekschrift uitdrukkelijk dat zij geen opmerkingen hebben over voormelde analyse inzake de algemene veiligheidssituatie in Armenië. Waar verzoekers in het verzoekschrift opperen dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat verzoekers gezondheidstoestand hem bijzonder kwetsbaar maakt indien de situatie zou verslechteren, merkt de Raad op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen Armenië en Azerbeidzjan ongegrond zijn. Verder onderstreept de Raad dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er in verzoekers' regio van herkomst geen sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van een gewapend conflict, zodat de vraag naar het voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden waardoor zij specifiek geraakt worden door willekeurig geweld zich niet stelt.

2.3.9.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Armenië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoekers in nog meer ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS